

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 801/2020
15.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Грбића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми 4К 187/14 од 05.03.2019. године, исправљена решењем 4К 187/14 од 12.09.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1-365/19 од 30.01.2020. године, у седници већа одржаној 15.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Грбића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми 4К 187/14 од 05.03.2019. године, исправљена решењем 4К 187/14 од 12.09.2019. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1-365/19 од 30.01.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми 4К 187/14 од 05.03.2019. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. Кривичног законика за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени не учини ново кривично дело у време проверавања од 2 године од дана правноснажности пресуде. Оштећени је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу, а окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка како је то наведено у изреци првостепене пресуде. Основни суд у Руми је решењем 4К 187/14 од 12.09.2019. године исправио пресуду Основног суда у Руми 4К 187/14 од 05.03.2019. године, у деловима прецизно наведеним у диспозитиву решења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж1-365/19 од 30.01.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Руми 4К 187/14 од 05.03.2019. године, исправљена решењем 4К 187/14 од 12.09.2019. године је поврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Младен Грбић, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку и то због повреде одредаба из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку (ЗКП), члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 439. став 1. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, у целости укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу којим се указује на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП док је у преосталом делу захтев за заштиту законитости недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП односно да је прекорачио оптужни предлог, будући да у погледу места извршења кривичног дела постоји јасна несагласност и неподударност између изреке оптужног предлога Основног јавног тужиоца у Руми и првостепене пресуде Основног суда у Руми, јер је у изреци оригиналне верзије првостепене пресуде било нетачно наведено као место извршења кривичног дела Привредно друштво ПП „ББ“ ..., иако до критичног догађаја није дошло у кругу фирме тог привредног друштва него у кругу фирме „ВВ“ д.о.о., а што је суд касније изменио доношењем решења о исправци пресуде Основног суда у Руми 4К 187/14 од 12.09.2019. године, које је незаконито донето јер таква неправилност није могла бити отклоњена на наведени начин.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

Стога, прекорачење оптужбе би подразумевало измену чињеничног описа радње извршења кривичног дела окривљеног које су описане у оптужном акту и то

додавањем веће криминалне радње и воље окривљеног, којима се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају, по налажењу овога суда, доношењем нижестепених пресуда суд није повредио ни субјективни ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног, јер је окривљени АА оглашен кривим за идентичне радње које су му стављене на терет оптужним актом јавног тужиоца, па како је у конкретном случају чињенични опис у изреци пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужбе, односно у границама оних околности на којима се оптужба заснива и из којих произилазе законска обележја кривичног дела, то прекорачења оптужбе нема. Место извршења кривичног дела није у конкретном случају од значаја за обележја кривичног дела, а уз то и околност да се оба привредна друштва налазе на истој адреси-..., само под различитим адресним бројем наведени пропуст у виду навођења другог места извршења кривичног дела (адресног броја исте улице) у пресуди Основног суда у Руми 4К 187/14 од 05.03.2019. године, која је заправо у том делу и исправљена накнадим решењем о исправци 4К-187/14 од 12.09.2019. године, не представља прекорачење оптужбе. Стога су наводи браниоца окривљеног којима се указује да је нижестепеним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП оцењени као неосновани.

У преосталом делу захтев за заштиту законитост браниоца окривљеног АА оцењен је као недозвољен, а ово из следећих разлога:

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на повреду одредбе из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која повреда у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, у образложењу захтева бранилац наводи да је суд засновао пресуду на доказу на коме се не може заснивати и то на записницима о саслушању сведока ГГ и ДД који искази су идентични од речи до речи, што је по ставу браниоца потпуно нелогично да су сведоци имали идентична опажања и да су излагали на готово идентичан начин при чему полемише са оценом суда о изведеним доказима чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом (члан 440. ЗКП).

Такође, бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости означава и повреду одредбе из члана 439. став 1. тачка 2) ЗКП, односно да је примењен закон који се није могао применити. Имајући у виду да су оба лица била учесници у саобраћају, јер је окривљени управљао моторним возилом, а оштећени је био пешак, окривљени није могао бити осуђен за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези става 1. КЗ, већ искључиво за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 5. КЗ у вези са кривичним делом угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. КЗ...на који начин бранилац на основу своје верзије догађаја даје сопствену квалификацију кривичног дела, али суштински оспорава чињенично стање.

Како се због чињеничног стања, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП захтев за заштиту законитости не може поднети, то је исти у овом делу недозвољен.

Бранилац је у поднетом захтеву нумерисао и повреду одредаба из члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП указујући да кривичним закоником није предвиђено кривично

дело „против опште сигурности“, већ је чланом 288. став 3. Кривичног законика (КЗ) предвиђено кривично дело тешко дело против опште сигурности, на који начин суштински указује на повреду одредбе из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, односно указује да је изрека пресуде неразумљива.

У захтеву за заштиту законитости бранилац је указао и на околност да првостепени суд није имао законску могућност да исправља грешку Основног јавног тужиоца у Руми и да у изреци пресуде наведе место извршења кривичног дела које Основни јавни тужилац у Руми у свом оптужном акту није навео, чиме указује на повреду одредбе из члана 431. став 1. тачка 1) ЗКП.

Како повреде закона на које се захтевом браниоца указује из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 431. став 1. тачка 1) ЗКП не представљају законски разлог у смислу члана 485. став 4. ЗКП за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, захтев је оцењен као недозвољен.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић